

8.9.78
שעה 17.00

התיעצות המשלחת

רה"מ מדווח משיחתו עם הנשיא קרטז ב-14.30: דברתי עם הנשיא גם על אפשרות שיחה בין שהב"ט לסאדאת על הבעיות הנוגעות לסיני. קרטז צלצל אלי, כנראה מביתו של סאדאת (רצה לבקר גם אצלי והתנגדתי - אמרתי שאלך אליו). סאדאת ישמח להפגש, ואתה (עזר) צריך להפגש עמו במישרין לקבוע הזמן. תכינו המפות ויש לדבר על הכל, phased withdrawal הפגישה ארכה שעה וחצי.

הנשיא שאלני איך רואה אני את המצב. התחלתי בענין הישובים בסיני, אמרתי ששמעתי מחברי שנציגי ממשלת ארה"ב תובעים שנפנה את הישובים. ראשית, נניח למען הויכוח שהיינו מסכימים, האם זה היה פותר בעיית השלום? אמרתי שאנו דוחים את הנייר לחלוטין ושהוא לא קביל. הפסיק ואמר it is unacceptable to me. חזרתי על נימוקי מדוע לא לפרק הישובים. הוא טען בסיכום חלק זה של השיחה שניסה לשכנע סאדאת⁶ הישובים ישארו באזור או"ם ולא הצליח. הציע גם בסיס אמריקני וסאדאת סירב.

אמרתי - אם הענין יובא לכנסת אמליץ לפניה לדחות ההצעה לפרק, ואני מבטיח שברובה המכריע תדחה, לא נוכל לקבל. אמרתי שאולי אחרי החלטה כזאת אפשר לפצוע את ישראל. אמר, לא בא בחשבון, אין על מה לדבר, תשכח מזה. אח"כ אמר שלדעתו אולי בכנסת כן יימצא רוב, אמרתי, נווכח.

אח"כ באה השיחה על נושא הפגישה בין סאדאת לעזר. אמרתי שאציע לסאדאת שידברו על כל הענינים, לרבות הישובים. אמרתי, סאדאת יכול לדבר על משהו אחר, איננו יודעים.

דברנו אח"כ על ה-freezing. לא השארתי אצלו ספק על מה שאנו חושבים. אמר, זה ענין של עמדתנו ההסטורית, לדעתנו הישובים הם בלתי חוקיים, אך זה מוכיח שאתם רוצים להעמיד בפני עובדות קיימות. אמר שוב, אני מקבל דעתך, יו"ש שייכת לכם, אני מקבל זאת. אך היש הבדל אם יש 5 ישובים נוספים או לא? אני בעד יחידותיכם הצבאיות שיהיו שם ואומר זאת לסאדאת. הזכרתי ביטוי קולוניאליזם מפיו של ברז'ז'י'נסקי; איזה קולוניאליזם אנחנו, וזאת בירושלים ומקומות אחרים? כי אם ברז'ז'י'נסקי אומר לנו, ודאי אומר⁷ בעוד הזדמנויות, ליהודים ולגויים? רציתי שירשם רקורד.

נושא שלישי - אם עליו להגיש תכנית בשם ארה"ב. אמרתי - לא תכנית, כי תקבל בבקורת משני הצדדים, ולמה לך לקבל על עצמך. אמר, אם לא נגיש נייר, מה יצא מהועידה? אין הסכמה ואני מודאג. ושלישית - הם יגישו נייר כזה - נקודות שהוסכמו, נקודות שלא הוסכמו, נקודות שלפי דעתם אפשר לעשות פשרה. נפנפתי בנייר המצרי, שסאדאת לא קיים אשר הבטיח, שמעתי שהוא בעד מדינה פלסטינאית - אפילו linked with Jordan זו מדינה פלסטינאית, הוא אמר שיסכים שצבא שלנו יהיה שם - ועתה איננו מסכים לחייל אחד (כדברי כאמל בלידס), פשוט לא קיים הבטחתו.

אמרתי - בזה אתה טועה. אתה אומר בפומבי מה שאתה אומר לי, אני מכבד זאת. אך אצל סאדאת⁸ כך, שבפומבי הוא אומר דברים אלה, ולי - דברים אחרים. הוא אומר לי שהצבא הישראלי צריך להשאר ביהודה ושומרון (פעמים אמר זאת⁹ ופעמים אמר גדה מערבית), ואמר לי זאת במפורש, אך אין לנו ברירה אלא להגיש נייר. ואני מבטיחך שתראהו לפני סאדאת ונשמע הערותיכם. אני

טענתי - יש שני ענינים, אני מבקש שלא תקבעו עמדה אמריקנית. יש בינינו חילוקי דעות עם מצרים לגבי הקפאה או לא, מדוע תקבעו עמדת ארה"ב? החל להסס אך לא שינה דעתו. ואני מניח שבנייר יהיו שני הדברים, אך יראה לנו קודם. אמר שאנו חברים ועומדים יחד, וידבר היום עם סאדאת על הישויבים בפתחת רפיח. אינו אופטימי אך ינסה. הוא שאל אם נסכים לאו"ם בלי הישויבים מבחינת ה-buffer בין רצועת עזה למצרים. כשהסברתי, אמר - מה יכולים הישויבים לעזור מול 500 טנקים? אמרתי, ^{א"י} הכונה לטנקים, הם אינם יכולים לעצור טנקים ואם ינסו יהרגום, ואנו מתכוונים לגבולות - שאז תהיה הכנסת נשק ושפיכות דמים, אחרת שקט ברצועה ומחוצה לה. שאל מה יהיה אם יהיה או"ם בלי ישובים. אמרתי, אני מסכים לאו"ם עם ישובים אך לא בלי, ואם סאדאת עומד על my land יכולים אנו לתקן את תכנית השלום הואיל ודחה את הצעתנו. הוא לא הגיב כלל. ושתק, ואח"כ הלך לסאדאת.

שה"ח: ישבנו עם ואנס 5 דקות. ואנס יצא מחדר שני ואמר שיש להם ויכוח קשה עם המצרים. אמרתי את הנוסחה, שקודם כל יש לצאת מההנחה שההקפאה על מתיישבים לא תהיה ושדבר זה ירד בכלל. אי אפשר שתהיה הקפאה של האנשים, זה לא מציאותי to freeze life. נקבע לומר שיש לכם (האמריקנים) עמדה שלכם כפי שאמרתם ולנו ^{א"י} גשלונו, אך היות ובשלוש מארבע הנקודות הסכמנו, ונושא מקור הסמכות יבוא לדיון בממשלה, הבה נסכים עכשו שבנושא של הקפאת הישויבים יש לכם עמדה ולנו עמדה, ונכנס למו"מ עם המצרים והאחרים על הנקודות המוסכמות ונחזור לדיון זה כשיתברר שזה המכשול לשלום. שלא יסוכם איפוא שהדיון סוכם ונחתם ולכם דעה נוגדת, אלא הדיון התחיל, אתם בעד הקפאה ואנו נגד, ונחזור לכך לאחר שנשלים הדיונים האחרים. הבאתי לו גם את ענין פתחת רפיח. שאל: האם מציעים אתם נוסחה לגבי הישויבים בשני המקומות, מבחינת מקומם כן אך לא בתוכן, בסיני - הורדה, אך לא הקפאה; נקיים הדיון בסיני על הכל, לא ראה זאת כסגור, ^{א"י} נחזור לכך בסוף הדיון כשיפתרו כל השאלות האחרות, והוא הדין לגבי יו"ש. ואנס ביקש לחשוב על כך, לא נתן תשובה סופית. לפי הבעת פניו נטה ^{א"י} לחיוב אך אמר שצריך לחשוב על כך. אני אמרתי - לא הקפאה על מתיישבים.

רה"מ: השאלה אם יוכל להסיק מכך על הקפאה שניה, לגבי ישובים.

שה"ח: אמרתי שהוא ^{א"י} יורד מההקפאה הזאת, ונראה לאחר הדיון.

שהב"ט: הוא יכול להסיק מזאת שאם זה הדבר האחרון שנשאר, יש אפשרות להניח שלא יהיו מכשול לשלום.

שה"ח: אמרתי לו בפירוש שהענין יידון כשהיה זה הנושא האחרון, וכשהכל יהיה מסודר יחפשו הצדדים הזדמנות לחפש דרך שלא יהא דבר זה מכשול לשלום, אם זה יהיה הדבר היחיד שישאר לגבי סיני ויו"ש.

רה"מ: בעצם משאירים זאת לסוף.

שה"ח: אבל כבר רשומה עמדתנו ועמדתם שלהם, כשתהיה פרספקטיבה מכל הצדדים נראה איך נתגבר. הדבר לא סוכם.

רה"מ: הענין לא סוכם מהנחה ברורה שיש שתי דעות. השלב הבא למעשה הוא נייר אמריקני וודאי נקבלו ביום א'.

שה"ח: לא הייתי רוצה, אם יקבלו הצעתנו, שיאמרו שבענין זה הדיון סוכם והישראלים מתעקשים על ענין הישויבים ובגלל זאת הדבר מתפוצץ. נחזור לכך.

רה"מ: קבלתי מברק מידין ומבקש רחמים. יש ישיבת ממשלה ביום א', מה ימסור.

שהב"ט: לא למסור דבר. תוך כדי שידבר בממשלה הדבר יהיה ב"הארץ".

שה"ח: אני בעד לא לפרסם אינפורמציה מהותית, אלא כזאת שאינה מוסרת התוכן. למשל שהוגשה הצעה מצרית (דבר שהתפרסם בעתוננים).

שהב"ט: אני נגד.

שה"ח: שישנם דיונים בינינו לאמריקנים, ושאלנו משערים שבגלל הניגודים בין עמדותינו לשל המצרים יגישו האמריקנים נייר משלהם. בכל זה לא אמרתי מלה לתוכן הדברים. אפשר לא לומר דבר על התוכן.

שהב"ט: יש פתגם באנגלית little knowledge is dangerous.

רה"מ: זה מסקרן.

שהב"ט: מחצית מידע אפשר להמציא דברים וליצור ספקולציות. מדוע לעשות זאת כשיום א'-ג' יהיו גורליים.

רה"מ: אפשר לכתוב: המצרים הגישו הצעה יותר קיצונית מזו שבלידס.

שה"ח: זו כותרת. אני נזהרתי מלומר על תוכן.

רה"מ: נכתוב שבגלל התחיליבותנו והחשש הידוע מחמת הנסיון, מבקשים שהכל יתאזרו בסבלנות עד שנחזור הביתה.

נוסח מברק לסרה"מ: תודה על מברקך. נועצנו והגענו כולנו למסקנה שבגלל התחיליבותנו לנשיא שבגלל הנסיון הידוע לכולנו, אנו מבקשים בכל לשון של בקשה את כל החברים להתאזר סבלנות ולהמתין עד סיום הוועידה. נמסור להם את מלוא המידע לאחר סיום הוועידה.

הוחלט כי שהב"ט ימסור לסאדאת מה שנאמר לוואנס.

שהב"ט: אני רוצה להתייעץ בענין שדות התעופה. לא קבילה על גמאסי תכניתנו. ברגע שמגיעים להסדר שלום, אני אישית מוכן להשאר עם שדה אחד, עציון. יכולים לומר - נבנה שדה זהה 20 ק"מ פנימה. זו שאלה קשה. נאמר לך פעם, לא על ידי, שכל זמן שאין שלום כולל (שמעון הציע...) איש לנו עוד סוריה על הראש. ברז'ז'ינסקי אמר: אם סורים, לשם מה שדה באילת? על זה אי אפשר לומר לא - שאם מגיעים לשלום מלא עם המצרים, וגבולות פתוחים, ניתן לקבוע פרק זמן להעברת שדה עציון לתוך פנים הקו הירוק.

רה"מ: יש שני שלבים בהסגת כוחותינו. שדות התעופה שלושתם הם בתקופת המעבר שלנו, ובתום התקופה שניים מהם יהפכו אזרחים ואחד צבאי.

טמיר: אם שני השדות לא יהיו במנהל אזרחי, אלא שכל צד יוכל להשתמש בהם, אפשר לדבר על שדה עציון על בסיס של תקופת זמן ארוכה, 30-40 שנה.

רה"מ: אינני מתנגד. זו תקופה ארוכה.

שה"ח: כל ההצעה היא לשנת 2001.

רה"מ: לי אמר סאדאת בנוכחות קרטל "תחרשו אותם".

שהב"ט: גם לי אמר זאת באיסמעיליה.

רה"מ: אנו מסכמים ששניים אזרחיים ואחד ל-20 שנה צבאי שלנו.

טמיר: שניים אזרחיים מצרילים עם זכות נחיתה שלנו.

רה"מ: אני הבנתי - מינהל אזרחי שלנו.

שהב"ט: ענין מינהל אזרחי בשני השדות מת מזמן. מדברים על דברים ששני הצדדים אינם מקבלים. אם אפשר לגמור על שלום מלא עם גבולות פתוחים ודילול כוחות, פחות אכפת לי מה יהיה עם השדות. אם אפשר לגמור על עציון - אני קונה.

טמיר: יכולה להיות גמישות בתכנית לגבי סיני. לדעת מטכ"ל אפשר לבנות שני שדות אלה בכסף אמריקני בנגב, ואז שניים מהקיימים, איתם ואופירה, מפונים כליל אחרי 5 שנים ונשאר שדה עציון.

שהב"ט: בדיונים הראשונים היו דעות שיש יותר חשיבות לישובים מאשר לשדות התעופה.

רה"מ: אם עוברים למינהל אזרחי יהיו שדות תעופה צבאיים?

פורן: אם יש פירוז - לא יהיו צבאיים.

טמיר: יכולים להיות גם אזרחיים, של האו"ם.

שה"ח: ההגיון שהיה כשאמרנו שיהיו אזרחיים, בניהול האזרחי, היה שאם תהא מתחות הם הופכים לשדות צבאיים. לפי הגיון זה, אם יהיו שדות אזרחיים בניהול מצרי - תוך שעה הופכים למצריים, כלומר אותו טריק שיכולים אנו לעשות. יאמרו: לא הגשמתם הסכם השלום, ויש מתחות, ואנו אומרים זו אדמתנו וריבונותנו, ואם הדבר בניהול מצרי אנו מכניסים טייסת צבאית. השוני הקוטבי בין ההצעה עם המגמה שלנו, שאנו נוכל לעשות, ובין ניהול אזרחי מצרי, ושהם יוכלו לעשות, הוא הבדל מקצה לקצה.

רה"מ: מדוע לקבל את ההצעה לחרוש? מי עומד על גבנו.

שהב"ט: אינני מתחיל מנקודת אפס, ישבתי עם גמאסי 9 חודשים. היום אתה יושב עם סאדאת על ענין קונקרטי, ישבתי אתו על שדות התעופה. אני חושב שאין פגם שתאמר לנו, אנו מציעים 3 שדות תעופה, לאחר תקופת המעבר נבטל את האופי הצבאי של שדות התעופה ויהיו אזרחיים בניהולנו ולא בניהול מצרי. אין זה צריך להיות מכשול לשלום, אך זו נקודה חשובה.

פורן: אם מפנה צה"ל את סיני, מה יעשה צה"ל ברפידיים?

שה"ח: מדובר על שארם ואיתם.

טמיר: נקודת המוצא, מצד אחד - מאמץ עיקרי שלנו להבטיח את שליטתנו ביו"ש ומצרים מקבלת מכסימום שאפשר לתת בסיני בלי לפגוע בבטחון, מנקודת מוצא שזה יניע אותה לקבל ההסדר. הגישה - להתרכז בבעיות הבטחוניות העיקריות. יש ישובי פתחת רפיח, יש בעית שדה תעופה אחד - שדה עציון. מפקד חיל אויר, אם תהיה מלחמה עם מצרים, אינו צריך ללכת לדלג עם ח"א לאופירה, ולכן הערכנו שאפשר יהיה להביא לממשלה כנקודת גמישות ויתור על אופירה ואיתם כשדות אזרחיים, כדי לתת הרגשה שאפשר להגיע להסדר.

רה"מ: אינני מבין בצבא ותעופה, אך לפי השכל הישר, 3 שדות תעופה לאחר תקופת מעבר, אחד אזרחי והשניים בהנהלה שלנו. אם יאמר "תחרשו", נשמע מה יגיד.

טמיר: זה לא ילך, אני אחראי.

שה"ח: יש לי הצעה אופרטיבית, ולפניה הערה: אינני חבר מטכ"ל ולא מפקד ח"א, אך לא שמעתי החלטה האומרת ששמים את הדגש מבחינה בטחונית על יו"ש ומוותרים בסיני. מה שאתה (טמיר) אומר אינו תכנית השלום.

רה"מ: יריבינו טענו שהגשנו תכניתנו על סיני כדי לקנות לב מצרים לגבי יו"ש. מעולם לא אמרנו כך.

שה"ח: תוכל לומר שהצעת השלום אינה מקובלת על סאדאת וזה חלום באספמיה. אך יאמרו: אתם ויתרתם כל כך הרבה כדי לקנות את הסכמתו לגבי יו"ש.

שהב"ט: זה רעיון לא רע ברטרופקט.

שה"ח: לא שמעתי רעיון זה כחבר ממשלה.

שהב"ט: דעת המטכ"ל היא שיש חשיבות הרבה יותר גבוהה לכיסוסנו ביו"ש. אני הולך כרגע להציג נושאים לסאדאת.

שה"ח: עד לפגישתנו זו לא הובאה הצעה עם דגש כזה ואחר.

שהב"ט: אני מביע דעתי בתפיסה זו, ודיונים רבים לא עשינו לדאבוני. הדגש מבחינה בטחונית הוא על יו"ש, ואני שמח שהגענו לסכום עם האמריקנים על יו"ש לאחר 5 שנים במתכונת גדולה בהרבה משקויותי.

שה"ח: תכלית הדיון, כדי להיות א ריאליסטי, כפי שאני רואה - היא לשמוע מה העמדה המכסימלית שסאדאת מוכן לומר לנו לגבי סיני.

טמיר: אנו יודעים.

שה"ח: אתם יודעים הכל, אבל אתם הולכים לסאדאת. אינני רוצה להיות נאיבי, ואתם אומרים שבזה לא מוכנים, שמעתי את כל התורה.

שהב"ט: גם אני שומע תורות, יכולנו לשלוח בדואר את תכנית השלום.

שה"ח: אני אומר, שניתן לצפות שכשתחזרו נדע, נכון לשעה זו ולמקום זה, באופן המוסמך ביותר למה סאדאת מוכן ללכת לקראת ישראל בהסכם על סיני.

שהב"ט: אם אני שליח, אני מוכן לומר ולשמוע.

רה"מ: מדוע שליח? הלכתי לקרטרו והוא שאל מה בנוגע לישובים בפתחת רפיח, וידעתי את עמדת ארה"ב ואמרתי שלא נוריד שום ישוב. לדעתי היתה זו חובתי לומר, ולא במכתב, וזאת לנשיא ארה"ב שקצת חשוב יותר מסאדאת. אנו צריכים לדבר על סיני, לרבות הישובים. אם סאדאת מדבר על כך, יש לנו עמדה ונוסחה ויש איפוא שתי עמדות ונדבר בסוף. לגבי שדות תעופה - יש phased withdrawal (נסיגה בשלבים) לקו זה ואח"כ לגבול הבינלאומי. בתקופת המעבר החלטנו על 3 שדות תעופה צבאיים ממש, וכעבור תקופה זו - שניים לא צבאיים אלא אזרחיים, אך לא שמעתי מעולם שיהיו אזרחיים-מצריים. אני שומע זאת לראשונה. סאדאת אמר לקרטרו: איני זקוק להם, צריך לומר, יהיו אזרחיים בניהולנו ולא מתנות.

שהב"ט: הייתי 5 פעמים במצרים, לא נותנים מתנות, אך אם אני לא יכול לומר דעה שונה מתכנית השלום, אני מוכן לשאול ולדווח.

רה"מ: איננו מביעים דעות אישיות. התיעצנו, הלכתי לקרטור ובהתאם להתייעצות הלכתי ואמרתי מה שאמרתי. יכולתי לומר, אני סתם שליח. אני יודע שהם בעד הקפאה.

שהב"ט: אמרתי הבודק שאני בעד הקפאה. אני הולך לומר לסאדאת, תכנית השלום היא הדבר הקובע.

רה"מ: נפרק זאת לאלמנטים. לישוברים יש לנו פורמולה - מדובר על נסיגה בשלבים, מוסכם בשני שלבים.

שהב"ט: יש לי הצעה אחרת ואני מוכן ללכת עליה.

טמיר: אם פיננסי סיני יהיה אחרי חתימת הסכם שלום, בהסכם השלום בשום פנים לא יסכימו המצרים למשהו מעבר ל-2-3 שנים.

רה"מ: מה הבדל - דברנו בין 3 ל-5, אפשר לשמוע 2-3, האם לומר מיד שנתיים?

שהב"ט: אומר מה שאנו מציעים לגבי סיני.

שה"ח: אתה מתנגד לנסיגה שלבית. אינך יכול לומר שלא היו התייעצויות, היו ישיבות ממשלה ימים שלמים, וגם פה. אם יש לך רעיון תאמר אותו. איננו שליחים אישיים אלא של הממשלה.

רה"מ: התחלתי מנסיגה שלבית, אם הדבר איננו מוסכם, תציעו. אני מתנגד לומר שנתיים. אם אתה רוצה - תציע.

שהב"ט: אמרתי שאני רוצה לשים דגש על עציון וכן כדברי טמיר שהדגש הבטחוני הוא יו"ש. שאלתי, האם בנושא עציון אני יכול ללכת על לוח זמנים.

רה"מ: עציון לא קשור בלוי"ז, שני השדות האחרים קשורים בלוי"ז, כי יהיו עדיין גם שדות תעופה צבאיים אחרי תקופת המעבר. מה שהציע עזר לגבי שני שדות התעופה, שאנו מיוזמתנו צריכים להציע שיהיו בנהול אזרחי מצרי.

שהב"ט: לא הצענו זאת, זרקתי רעיון עכשו. נאמר לי: "לך לסאדאת ותדון על סיני". אלך עכשו ולא אדון.

רה"מ: לא ברור לי, ואני מבין עברית.

שהב"ט: אשתדל להבהיר עצמי, בעברית די ברורה: שה"ח הציע שאלך ואדון על שדות התעופה.

שה"ח: אני חושב שזה מה שעליך לעשות.

שהב"ט: אמרו לי, לך תדון.

רה"מ: אתה מציע לא 20 שנה. האם צריך להציע שנתיים וחצי?

טמיר: הנקודה שעלתה היא, האם אופירה ואיתם יהיו מכשול להסדר, הניתן לוותר שננהלם אזרחית גם מעבר ל-3-5 שנים? המלצנו שכן. איננו מציעים שיהיו שדות מצריים, או שהאוי"ם ישלוט או נפרק.

רה"מ: או שאנו יכולים להציע לנהלם כשדות תעופה אזרחיים. נשמע אותם, עדיין איננו הולכים לחתום. אנו יכולים לומר, יש לנו רעיונות שונים, אחד שיהיו במינהל אזרחי ישראלי. יתכן שיאמר - תחרשו אותם.

שה"ח: השתתפתי בהרבה מו"מים. אף פעם לא עמד כך שמנהלי המו"מ צריכים או להיות "שליחים" או סמכות לחתום. צריכות להיות feelings מה אפשר לקבל מהצד השני, מבלי להתחייב, ולא לבוא להגיד: "לנו יש תכנית השלום" וללכת הביתה. כדי שנחליט צריך לדעת מה המקסימום שנכון להיות שסאדאת מוכן עליו לעשות הסכם שלום. אולי זו תהא אצלו עמדה התחלתית. זהו מה שנקרא לעשות דיון.

טמיר: אתם מתעלמים מכך שהיתה ועדה צבאית.

שהב"ט: אברשה, עזוב.

שה"ח: אקח כדוגמה, דנו עם האמריקנים לא פחות משדנתם אתם עם המצרים, והגענו אתמול לראשונה להסכם שלגבי נסיגה ב-242 מקובל עליהם שלא מבטלים את הממשל הצבאי. דנים אתם בלי הרף. נסינו והשגנו בדיוק מה שאמרנו. אנו היום בקמפ דייויד.

רה"מ: נכון, ושום שוטר אינו עומד על ראשו למהר. אפשר לשמוע הצעות. הזכרת חטיבה, האם מוסכם שהשטח צריך להיות מפורז. סדאת אמר בנוכחות קרטל שרוצה חטיבה. אם מוסכם לאמר עזר, אם לא צריך להחליט איזו חטיבה, כי הפרוז היה מן הדברים החשובים ביותר בעיני כל הממשלות. סאדאת אומר, נכון, מפורז, אבל משטרה, משמר גבול וחטיבה. האם זה מוסכם?

טמיר: היום יש להם יותר מבריגדה עד הקו שמחזיקים.

רה"מ: מג'ידי ומיתלה?

טמיר: שם איננו רוצים בריגדה.

שהב"ט: במטכ"ל לגבי הסכם שלום היינו עד עכשו בדעה שמוכנים גם לדיביזיה בתפזורת. השאלה איך העסק מפורז, מה נעשה מבחינת פירוז, איזה סוג כוחות. אתי לראשונה דיבר סאדאת על חטיבה בזלצבורג. היום אינני רוצה להתעסק. אולי אפשר לקבל פירוז יותר טוב עם חטיבה, עם בריגדה. זה לא מדאיג אותי.

רה"מ: מוכרחים לדבר על פירוז בקשר עם סיני? ~~אם רוצה~~ ~~למה~~ בנוכחות קרטל דיבר סאדאת על בריגדה, בין המיתלה לגבול. דיבר על משטרה, משמר גבול.

טמיר: יש שטח מהמעברים שהוא רוצה בו דיביזיה, ועד המעברים רוצה משטרה, משמר גבול וחטיבה. בשיחות התכוונו למשמר גבול בלבד.

שהב"ט: אולי התכוונו בשיחות אתך לבריגדה מהמיצרים מזרחה.